

БРАТЯ ГРИМ ЦВЕТНОТО ПЛАНИНСКО ПАСИЩЕ

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

В повече от една област на Швейцария се разказва сказание за едно днес затрупано с лед и скални отломъци, в стари времена обаче цъфтящо, прелестно и плодоносно пасище. Край Берн историята се отнася към планината Кларида.

Някога пасището там било обилно и прелестно, добитъкът наддавал неимоверно много, всяка крава била доена по три пъти дневно, като всеки път давала по две ведра от по два и половина литра. По това време в планината живеел богат и имотен пастир, който започнал да се възгордява и да пренебрегва простите старинни местни нрави. Разкрасил колибата си, имал любовна връзка с красивата си слугиня Катрине, в надменността си изградил стълба от сирене, сиренето намазал с масло, а стъпалата миел с мляко. По тази стълба влизали и излизали Катрине, неговата любима, а също Брендел, неговата крава, и Рин, неговото куче.

Благочестивата му майка не знаела нищо за това кощунство и една неделя през лятото решила да посети пасището на сина си. Уморена от пътя, седнала горе да си почине и помолила за освежителна напитка. Блудницата подлъгала пастира да вземе котле, да сипе в него прокиснало мляко, да поръси отгоре му пясък и да го даде на майка си. Удивена от нечовечната постъпка, тя се спуснала бързо по склона, в ниското спряла, обърнала се и проклела безбожниците, молейки Бог да ги накаже.

Изведнъж се надигнала буря и гръмотевици опустошили благословената земя. Пасището и колибата били затрупани, хората и животните погинали. Духовете на пастира и на домашните му са прокълнати да бродят из планината, докато бъдат отново избавени: „Аз, моето куче Рин, моята крава Брендли и моята Катри трябва завинаги да останем в Кларидите!“ Спасението е това — някой местен да издои на Разпети петък кравата, чието виме е оокръжено от тръни. Тъй като обаче бодящите тръни разяряват кравата и тя не стои мирно, това е трудна задача. Веднъж един бил надоил половин ведро, когато някой го потупал по рамото и го попитал: „Пени ли се добре?“ Доячът не съобразил и отвърнал: „О, да!“ Тогава всичко свършило и Брендел, кравата, се изгубила от очите му.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.